

(Nº 97)

A la mort de m'aymada.

- Lema -
Si tu n'erats la meba anima
comt ne puch esta vivint!!

Es cert que ab blanca mortalla
morta, morta jo t vegi!

Duptant, cregui que dormias,
m'abalanco vers tow llit,
ta ma toch, com la neu freda;
ta boca, no llens^h sospirs,
en va t erido y no contestas:

Per que, ay! sense mi has fugit,
si jo vull com tu dormir me,
si jo vull com tu mori!!

Solsament per tu vivia
y morta tu fo 'ncar visch,
S. tu vivrats la meba anima
com ne puch esta vivint!
Perque l' so de la campana
y que 'ni rebra l' cor sentit,
no ha de se' per anunciarme
que hi acabat ja mon pati,
si sols vull com tu dormirme
si sols vull com tu mori!

6

A Deu ne prech' a tota hora
de dolo' lo cor transit,
'ni donqui la mort per viure
puig sens tu fo mort ne visch.
Demantli' tu que 'ts un angel
demantli' tu pera' vii,
disli' que s'ols una tomba
im' pot ferme sols felis,
puig que vull com tu dormirme
puig que vull com tu mori!

6 6

Ben la tomba Montneposas
blanca llosa tou nom diu,
lo meu, dessota lo teu,
abiats s' poelra eligi
quendras ij gayas floretas
de ta fonsa n' han eixit,
ben prompte el altres de nobas
ben prompte n' hauran d'eixir,
volent jo com tu dormirme,
volent jo com tu mori!

6

6 6